

Σκηνή Β'. — Πῶς ἐτελείωσεν ἡ συμμαχία

ΤΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΗΧΟΛΟΓΑ ὁ χαλκός, βροντᾷ τὸ σίδερο,
λαμποκοπᾷ σπιθόβολο τὸ αἰσάλλῃ
ὁ Χάρος ἀνεμόφτερος ξεκίνησεν
ὑψώνοντας περήφανο κεφάλι.

Ἦχολογᾷ ὁ χαλκός καὶ κράζ' ἡ σάλπιγγα:
(ἐρῆμωσι, σφαγῇ, τρομάρες, θοῆνοι...)
— Μῖσος σιὸ μῖσος! γέμισε, ξεχείλισε
τῆς ἐχθρας τὸ πολύχρονο λαγῆρι.

Τὸ σίδερο βροντᾷ· στρέψατε, βάρβαροι,
σιὰ σκοτεινά, σι' ἀνήλιαγα λημέρια·
κρῦψετε σιὸ σκοτάδι, ξανακρῦψετε
βαθειὰ τὰ ματοστάλαχτα τὰ χέρια·

Λάμπει τ' αἰσάλλι· στρέψατε σιὰ Τάρταρα,
σιὰ Τάρταρα τὰ μαῦρα, ὦ Ταρταρίνοι!
Τοῦ ἥλιου τὸ φῶς ἐσᾶς δὲν σᾶς ὁρέγεται,
σᾶς ἀποδιώχνει ἐχθροὺς ἡ θεία Εἰρήνη.